

PROJEKT LEY LINIE AKTUALIZACE 23. února 2014

Východ Slunce Glastonbury Tor : Neděle, 2. února 2014 07:50 UTC

Uplynuly tři týdny od doby, kdy nás uvítala nahoře zobrazená scéna, kdy svítání ustoupilo východu slunce nad krajinou, která je obecně uznávána jako srdeční čakra Země - Ostrovem Avalon. Ten den pro nás svítilo Slunce.

K Veronice, mě a dalšímu kolegovi ze skupiny se na vrcholu kopce Tor v Glastonbury připojili dva další, kteří cestovali zvláště kvůli této příležitosti z anglického Midlands a ze Southamptonu. Přišli jsme dvě hodiny před východem slunce abychom se ponořili do doby astronomického soumraku a tím zachytili vzácné chvíle, kdy se ley linie rozšíří. Veronice je 77 let a v posledních 10 letech obdržela docela velkou porci zdravotních problémů. Ale zvládla to až na vrchol tohoto 500 stop (cca 150 m - pozn. překl.) vysokého pahorku, za tmy, a s naší pomocí! Kde je vůle, je i cesta!

Počasí bylo mimořádně studené a foukal velmi studený vítr, takže náš zážitek

nebyl zrovna moc příjemný. Nicméně, během vzrůstajícího rozbřesku jsme se těšili z dobré společnosti a nakonec z neuvěřitelného východu Slunce v tento mimořádný starobylý Den čtvrtiny kříže Imbolic čili Candlemas, anebo Den Sv. Brigid-y, který kdysi označoval začátek jara. Plovoucí oblaka se brzy rozptýlila když ranní paprsky zahřály krajinu a vyhnaly třesavku z našich prochladlých těl.

Kromě zlatého Slunce vynořujícího se z nezastíněného obzoru, mimořádný obrázek, který vidíte nahoře, také zachytil dva zajímavé jevy toho dne. Zaprvé, podívejte se, jak vycházející Slunce naplňuje záření trychtýřovitého tvaru které se šíří obloukovitě z centra naší místní hvězdy. Zadruhé, na jižní straně Slunce, poblíž zmiňovaného oblouku se objevuje zajímavé kulovité těleso (orb). Je zřetelné, že je tento objekt v popředí. Jeho jasný střed je obklopen mlhovitou ‚bublinou‘ velikosti čtyřnásobného poloměru Slunce (t.j. 2 stupně). Obrys bubliny není úplně kulatý, ale směrem k pólům je zploštělý, z čehož lze usuzovat, že se zřejmě rychle otáčí. Jeho dolní polokoule je jakoby ve stínu, což je překvapivé, pokud máme předpokládat že bublina je průsvitná a za podmínky, že sluneční světlo přichází zespodu. Ve struktuře lze rozeznat i jiné rysy, ale jejich interpretaci ponechám na pohledu pozorovatele. Je zvláštní, že se tento objekt objevil na jednom snímku ze šestnácti, které byly v průběhu východu Slunce pořízeny.

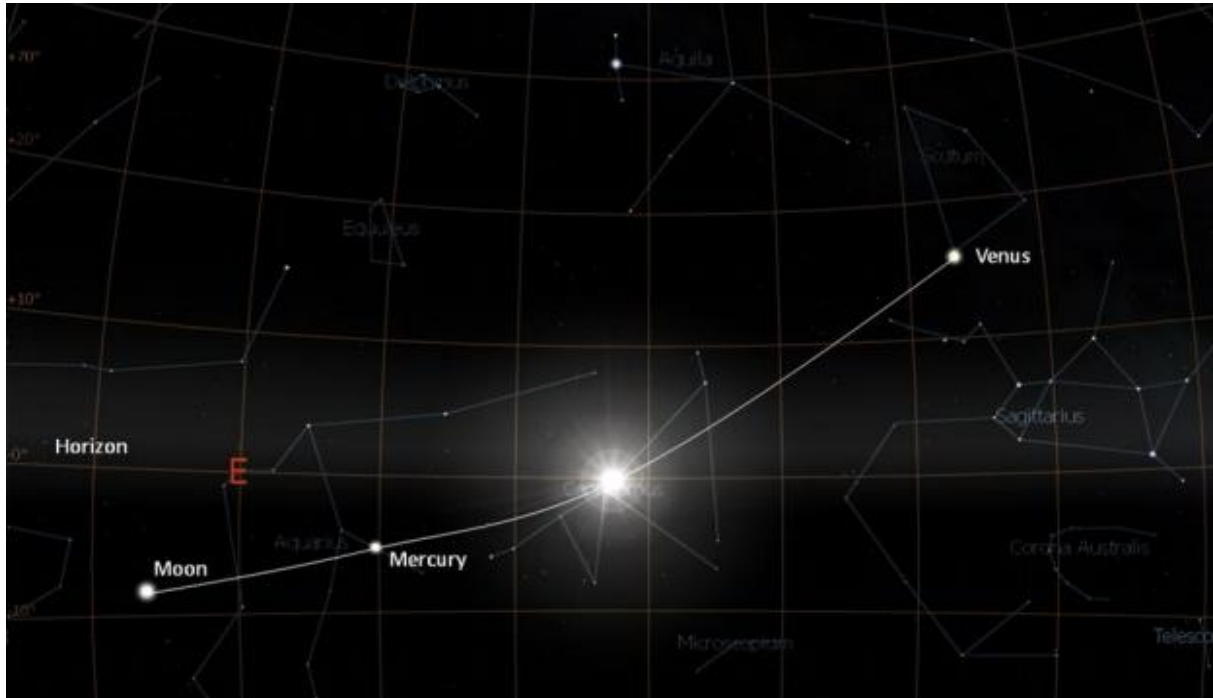

Kulovité těleso při východu Slunce z kopce Tor v Glastonbury: neděle, 2. února 2014 07:50 UTC

K tomu ještě přibyla (ale nebyla vyfotografována), pouhým okem pozorovatelná skupina slunečních skvrn výrazně se jevících v okolí Slunce, což naznačuje velkou pravděpodobnost aktivního proudění slunečních větrů v interakci s magnetosférou Země.

Trochu dříve před východem Slunce se na horizontu objevila zářivá ‚ranní hvězda‘, ‚Magdalena‘, ztělesnění římské bohyně lásky- Venuše. Umístěna na nejsevernějším okraji souhvězdí Střelce, překonala sesterská planeta naší Země

v záření všechno co bylo na obloze, když klesla cestu novému dni. V závěsu několika minut za vycházejícím Sluncem, umístěný v Kozorohu, byl nejasný Merkur - Posel, uprostřed čeho jiného, než konstelace Vodnáře - připomínající nám ve vycházejícím Světle znamení přicházejícího Nového Věku. Dorůstající, 3 dny starý měsíc se objevil těsně za Merkurem; jaké jiné načasování bychom si mohli přát při novém měsíci a nových začátcích! Takto symbolicky se při této příležitosti na východním obzoru setkala silná sestava tří nebeských těles, nejvíce spojených se Sluncem. A jak ukazuje mapa oblohy (viz níže), tato planetární konfigurace se podobá okřídlenému disku, kdy je Slunce dokonale ve středu mezi křídly, představovanými Měsícem a Venuší.

Planetární konfigurace při východu Slunce - Glastonbury Tor : Neděle 2. února 2014 07:50 UTC

Útrapy počasí

Když se v onu neděli ráno nad širými mokřinatými pláněmi u Toru rozednilo, byli jsme svědky těžkého údělu těch, kdo již více než dva měsíce trpí následkem vytrvalých dešťů a následných povodní, jaké jsem po dobu 38 let co bydlím v tomto kraji, nepoznal. Domy, rodiny, farmy, zvířata, živobytí zaplaveny povodní. Ti, kdy by se měli věci urgentně zabývat a okamžitě na ni reagovat, jak se zdá, ji úplně ignorují a nečiní žádná preventivní opatření, ani nic pro momentální ulehčení zápasu těchto lidí. Posvátná krajina vypadá zničeně, na pokraji zániku, a je ohrožena kontaminací – budoucnost pro její obyvatele je nejistá, protože neustálé deště se v posledních týdnech stále valí. Není to tak, že by v tomto kraji nebyla povědomost o určité míře nebezpečí záplav, protože po mnoho let byla budována četná opatření. Tak co se stalo, že došlo k selhání ve chvíli, kdy bylo třeba konat?

Na mojí duchovní cestě jsem se naučil jedno a to je, že nic není výsledkem

náhody. Každý následek má příčinu. Každý záměr má svůj důvod. V poslední době si mnozí začínají pokládat správné, hluboké a zkoumavé otázky a hledají na ně svoje vlastní odpovědi, spíše než by rovnou akceptovali ty již pro ně připravené a „konfekční“. A otázka, kterou si nyní mnozí domorodci od Toru kladou je, proč je to tak intenzivní, proč tak bezohledné, proč tady a proč teď? Navíc, v hovorech se často, bez vnější příčiny, opakuje otázka: „**To přece není normální, že? „**

Je zajímavé, že jak náhodný, tak i systematický pozorovatel si všimne nejenom pouhý objem a vytrvalost padajících srážek, ale i to, jaké deště v poslední době převládají - objevují se dlouhodoběji, někdy dokonce po celé dny, v „kapsách“, a v „pulsech“. Časová konstanta intervalu mezi jednotlivými pulsy ukazuje spíše na inteligenci než na přírodní charakter; opravdu se příroda tak výrazně opakuje a je rytmická? Neexistuje žádný důkaz pro to, že pokračuje „změna klimatu“, která je následníkem řečníky omílaného „globálního oteplování“. O tom není pochyb. Zásadní otázka pro tuto debatu je, co je podstatou této příčiny?

Obyvatelé těchto ostrovů jsou známi po celém světě tím, že neustále mluví o počasí. Ale jen málo se jich pozastaví aby si uvědomili, co vlastně počasí je. Počasí je jednoduše odrazem stavu bytí. Je to následek, ne příčina. Je to příznak, ne samotný stav. Pokud vám někdo říká, jakožto živé bytosti, že vypadáte „pod psa“ (v angličtině „pod počasí“), pouze konstatuje jak vypadáte. Že jste bez- barvy, skleslý, něco na vás leze anebo že jste dokonce ne-mocný. Také Země je živá bytost a je mnohem víc než jenom zakulacená skála řítící se kolem své otcovské hvězdy. Je živá, reaguje a má vlastní duši. Počasí je tedy fyzická manifestace jejího **stavu nevyváženosti**.

Taková nerovnováha se na povrchu projevuje jako nadbytek v jedné krajině a jako nedostatek v jiné; v extrémech: když má někdo povodeň, druhý má sucho - ve smyslu vědeckého zákona o zachování hmoty.

Voda je základním pracovním prostředkem hnacího motoru Země, poháněného slunečním světlem, aby odrážela stav bytí Země - totiž její počasí. Země je z 80% voda a my také. Slunečné záření a voda jsou rovněž považovány za nejdůležitější, protože nabíjejí jemné zemské energie proudící ley liniemi. Sluneční světlo má mnoho jedinečných vlnových délek a tedy frekvencí, stejně jako ley linie. Takové očividné podobnosti mohou vést k závěru, že zemské klima a energie které jsou přenášeny po ley liniích, jsou silně propojeny. Pokud je tomu tak, dalo by se říct, že je informace o celkovém stavu Země vysílána po celém světě v podobě jakéhosi celosvětového duchovního přenosu, za pomoci její éterické mřížky, směrem k jejím obyvatelům. Jinými slovy, všichni nakonec pociťujeme a zrcadlíme, v jakém stavu se Země nachází. Není to tak nesmyslné jak by se mohlo zdát, pokud budeme uvažovat v základních vědeckých kategoriích.

Elementární fyzika informuje, že když přidáme nebo odebereme teplo do anebo z molekuly vody, má ona schopnost vratně změnit svoje skupenství z páry na vodu anebo z vody na led. V těchto procesech dochází ke změnám atomické struktury, jinými slovy, dochází ke změně **vibračního stavu** samotné molekuly vody. Počasí může proto být také považováno za odraz vibračního stavu Země. Když změníme vibrační stav našeho okolního prostoru, změníme také náš

vibrační stav a pocit pohody. Takže vlastně začínáme vysvětlovat, proč se při určité dávce slunečního světla cítíme zdravější a živější než když je trvale zataženo anebo když lije. Sluneční světlo je základem pro vitalitu a dobrou náladu člověka. To je obzvláště důležité pro nabití ley linií zemské mřížky, zejména při nízkých polohách Slunce, jak jsme to již zjistili dříve. Jak poznamenala v průběhu své meditace během akce dne 2. února léčitelka z Brazílie, existuje určité spojení mezi slunečním světlem, šišinkou mozkovou a ley liniemi. Vysvětlila, že :

„Bylo to nádherné a cítila jsem, že ley linie mohou působit velmi blahodárně na naši šišinku mozkovou, protože tato vzácná žláza je také aktivována slunečním světlem. Neptejte se jak to vím, protože jsem to cítila. Je to vnitřní vědění, chápu to prostřednictvím emocí, které se pohybují v mém těle. Takže ley linie jsou nějakým způsobem propojeny s naší šišinkou mozkovou“.

A zdá se, že asi nejsem jediný kdo udělal pomyslnou čáru mezi počasím a ley liniemi. V první tisícovce mailů které přišly k iniciativě Nadace Montaguea a Veroniky Keenových, byla pozvánka pro Nadaci na 10-tou výroční mezinárodní konferenci o životním prostředí, udržitelnosti a změně klimatu na oxfordské univerzitě v pozdějším termínu letošního roku. Pozvánku jsme s vděčností přijali a vidíme v ní možnou příležitost jak rozšířit diskusi o ley liniích, jakož i přivítat nový inovativní výzkum v této oblasti.

Od iluzí mraků k slunečním bouřím

Pamatujete na hit Joni Mitchella z roku 1968 "Teď obě strany"? Slova jsou mimořádně vhodná pro tyto časy změny klimatu:

*"Smyčky a andělské vlasy
a zmrzlinové zámky na nebi
a všude peříčková údolí-
tak jsem kdysi vnímal mraky.*

Ale teď jen slunce stíní, na všechno prší a sněží

Byl bych dělal tolik věcí, ale překáží mi mraky

Teď se dívám na oblaka z obou stran,

Seshora i zezdola, a stejně jaksi,

jsou to jen oblačné iluze, vzpomínám si.

Doopravdy ty mraky neznám.“

Otázkou je, zda opravdu známe původ oblaků které vidíme na našem nebi? Jak naznačuje název písničky, každá diskuse má dvě strany, otázku změny klimatu nevyjímaje. Je to jakoby zde působily dva faktory, které se manifestují jako počasí. Překrývají se a jsou v rozporu: jeden je přirozený a řízený z vesmíru a druhý je očividně vytvářen uměle, což není v souladu s přirozenými změnami. Někdy je těžké rozeznat který je který. Nicméně, oba mají společnou niť: pozorovatelný a dlouhodobý příznak aktuálního stavu bytí Země - **odstínění slunečního světla.**

Územní záznamy z jižní Anglie od roku 2007 nakonec tuto skutečnost potvrzují. Dle mého odhadu počet dní kdy bylo alespoň rozptýlené sluneční světlo,

nepřekračuje v průměru jeden den ze sedmi, což je přesně 15% z možného přídělů slunečního světla denně. Mraky zastiňující sluneční světlo zapříčiňují ochlazování Země tím, že zvyšují její schopnost odrazet záření a tudíž její schopnost odvádět teplo do vesmíru. Při permanentním ochlazování se energie pracovního nástroje (tekutiny) Země - voda, zpomaluje a přechází do nižšího a hustšího vibračního stavu. V důsledku toho se i v naší vlastní energetické kondici odráží stav okolního prostředí.

V roce 2007 spadly náhle globální teploty o tu samou hodnotu, o kterou narostly od r. 1960 [1]. Tato okolnost ukázala, že progresivní model globálního oteplování je neudržitelný, protože ve skutečnosti v té době Země vstoupila do části termálního cyklu, který byl vlastně globálním ochlazováním. Ostatní naměřené údaje z té doby tato měření potvrdily.

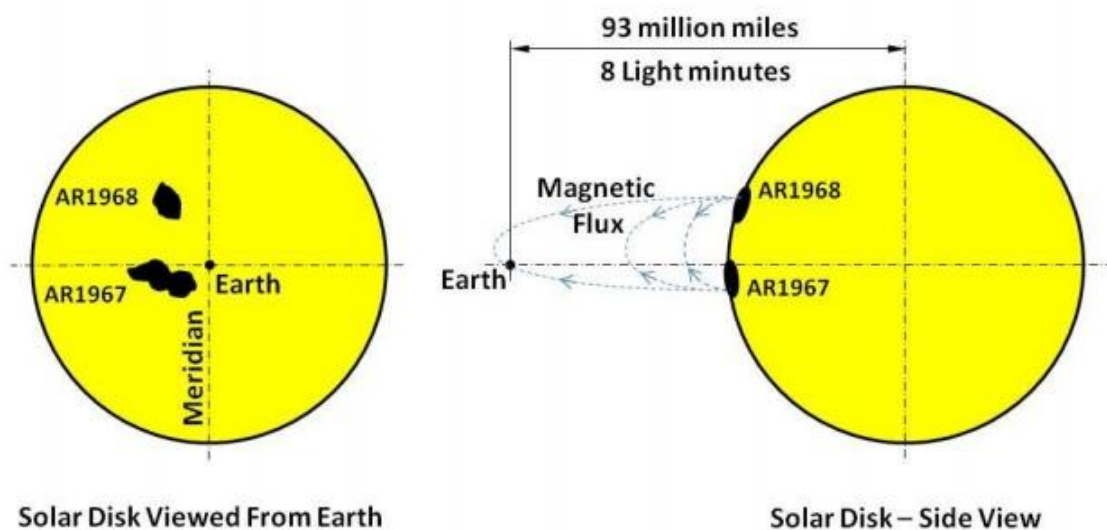
V dubnu 2008 Peter Taylor, vedoucí environmentalista a konzultant v ekologii, krajině, ochraně přírody a klimatologii, poradce světových komisí a agentur, člověk, který aktivním způsobem propojuje fyzické a duchovní vědy, zveřejnil svoje obavy týkající se vlivu naměřených odchylek mrakové clony na změnu klimatu. Jeho závěr byl překvapivě jednoduchý: „ *změny mraků vysvětlují změny klimatu*“. ¹⁷ Navíc, vycházejíc z rozsáhlé analýzy údajů, došel k přesvědčení, že cyklická obměna propustnosti mraků vysvětluje klimatické změny lépe než nějaké emise kysličníku uhličitého zapříčiněné člověkem. Argumentoval, že oteplování se událo příliš rychle než aby to mohl být důsledek vytvořených skleníkových plynů.

Peter také zjistil, že primárním hnacím mechanismem vytvářejícím cyklické změny mraků jsou **kosmické vlivy**. Již v rozmezí let 1991 - 2004 potvrdili vědci přímý vztah mezi změnami mraků a kosmickými paprsky, a prokázali, že ionizující kosmické záření vytváří mraky. Navíc byla při měřeních potvrzena shoda mezi teplotou Země a solárním magnetickým cyklem. Skutečně, pokud mají změny mraků na Zemi přímou souvztažnost k solárním větrům – tj. k proudu plasmického vyzařování vycházejícího ze Slunce, které vytváří kolem Země elektromagnetické proudění, proč bychom nemohli říct, že ley linie Země také zachytávají tyto energetické pulsy a reagují na ně? Ostatně, reakcí Země na sluneční bouře mohou být náhlé zvýšení elektrické síly a polární záře.

Ti z vás, kdo jste nám napsali o svých zkušenostech z úvodní meditace z 2. února jste všichni hlásili, že jste byli úspěšní, což jste vnímali jako propojení s ley liniemi a napojení na společnou akci zúčastněné komunity ley linií. Před akcí jsme se dověděli, že nízké postavení Slunce při východu a západu bylo klíčovým pro načasování procesu. Ale čeho si mnozí z nás nebyli vědomi, byl ještě jeden faktor, který mohl přispět k načasování akce a zlepšení výsledku.

Bylo snad náhodou to, co se objevilo toho dne na slunečním kotouči? Když 2. února Slunce začalo stoupat nad Ostrovem Avalon, pouhým okem jsem jasně viděl obrovskou sluneční skvrnu. Opravdu, později to bylo ostatně potvrzeno, že se jednalo o dvě mimořádně aktivní oblasti (označené jako AR1967/1968), propojené fotosférickým mostem, z nichž každá produkovala silné solární výboje. Navíc, tyto dvě obrovské skupiny skvrn – každá dostatečně velká aby mnohonásobně pohltila Zemi, se přibližovaly k slunečnímu meridiánu a tudíž byly v postavení, kdy mohly významně ovlivňovat Zemi a tak optimalizovat jejich

potenciál propojení silných slunečních magnetických linií s ley liniemi. Dolní obrázek tento vzácný jev popisuje. Možná budete chtít shlédnout krátký videoklip který ukazuje dynamiku těchto skupin skvrn [2]; čas východu Slunce na Toru 2. února odpovídá stopě 1:06 na záznamu videa.

**sluneční kotouč - pohled ze Země
pohled**

sluneční kotouč-boční

Situace na Slunci (počasí na Slunci): neděle, 2. února 2014 07:50 UTC

Takže nejenom nízké polohy Slunce mají vliv pro načasování energetizace ley linií Země, ale i to, jaká aktivita prochází meridiány Slunce- pokud je takový plasmový výboj přímo natočen k Zemi. Můžeme pouze konstatovat, že obě uvedené okolnosti společně zesilují účinek energetizace linií. Ti, kdo meditují, by si proto měli více uvědomovat, jaké je počasí na Slunci. Jenom teď začínáme chápat, proč staré civilizace věnovaly Slunci tolik pozornosti a proč ho měly v takové úctě.

Vraťme se krátce k záležitosti mraků. Rozložitost jižní Anglie představuje výborný barometr pro vyhodnocování momentálního rozsahu mrakové pokrývky a toho, jak jsou mraky hnány nad posvátná místa jednoduše proto, že tato krajina je jednou z oblastí nejčastějšího výskytu aktivní telurické energie planety.

Připomeňme si, že v tomto regionu se nacházejí některá nejsilnější a světoznámá místa: 240 mil dlouhá Icknielská linie Michaela a Mary, duchovní čakra Země-Ostrov Avalon kolem kopce Tor v Glastonbury, jakož i Avebury a Stonehenge. Je domovem některých nejslavnějších a nejstarších církevních center země jako je Winchester, Canterbury a Salisbury. Region se také stal světovým centrem výskytu kruhů v obilí a v sedmdesátých letech 20.století byla oblast známa pozorováním UFO. Mnozí možná nevědí, že tento region také uspořádal jediný známý veřejný přenos prostřednictvím národních zpravodajských médií o

údajném rozhlasovém vysílání mimozemšťanů s důležitou zprávou pro lidstvo. Byla to určitě první taková událost na těchto ostrovech a, pokud je nám známo, i na světě. Byla sobota 26. listopadu 1977 v 16.10 SEČ, kdy byla ovládnuta hanningtonská skupina VKV/UKV vysílačů a jejich normální vysílání bylo na 6 minut přeušeno. Tento incident byl uzavřen, aniž byla veřejně publikována závěrečná zpráva, která následovala po krátkém úředním vyšetřování, trvajícím, jak bylo oznámeno, 5 dnů. [3]. Takže nelze pochybovat o mimořádných nadpozemských kvalitách tohoto regionu, které hovoří samy za sebe.

Jenom v tomto týdnu ukázaly oficiální statistiky dešťových srážek, že jižní Anglie zažila největší nárůst a přiděl deště v nejvlhčí zimě od začátku pozorování (od r. 1910) a že dostala celkem o 200% více deště než byl celkový zimní průměr v letech 1981-2010. Oficiální mapa tato zjištění jasně potvrzuje [4].

Z toho tudíž vyplývá, že zatemnění slunečního světla mraky převládá v tomto posvátném pruhu země víc než v ostatních regionech země. Jeho vibrační stav je proto vždy nízký, zatímco jeho energetický stav nerovnováhy je vždy vysoký. Přímá úměra mezi tímto vysoce posvátným územím a jeho současným stavem není nepřírozená ani náhodná.

Gaia volá

To, že Nadace zaměřila pozornost t.č. více než 60 zemí světa na potenciál energií v ley liniích v Glastonbury a okolním území, nebyla náhoda. Ve skutečnosti to bylo vedeno.

Gaia nám opravdu připomíná, že její srdce potřebuje okamžitou pozornost. Vyzdvihuje skutečnost, že je důležité léčit - ne léky, ale použitím **přírozeného, pozitivně zaměřeného** energetického procesu, pro který mají ley linie zásadní význam. To bude rezonovat s těmi, kdo se hodně starají o Zemi a její lidstvo. Oni vystoupí do popředí aby takové léčení řídili.

Můžete si představit, že se ley linie Země chovají skoro jako meridiány (energetické dráhy - pozn. překl) o kterých se ví, že se nacházejí v lidském těle.

Stejně jako by akupunkturista ošetřoval pacienta, stejným způsobem musíme přistupovat k léčení Země - nejdřív identifikovat meridiány vedoucí k životním a selhávajícím orgánům a poté provést sérii léčivých ošetření. A každý kdo pravidelně absolvoval čínskou akupunkturu, zná „explozi“ energie „či“, která se uvolní v tomto špatně fungujícím příslušném orgánu; na začátku silně pálí, pak se zklidní, když se energetický blok pomalu rozpouští a prána optimálně proudí, čímž je dosaženo vyrovnaného stavu.

Jedno potvrzení takové situace po akci 2. února přišlo od skupiny nadšenců z Německa:

"Předám vám malý poznatek k tomuto projektu. Skupinka přátel byla v polovině minulého týdne v kontaktu s jednou z bytostí, které se na solárním orbitu v podstatě starají o energetickou stabilitu Gaii. Moje otázka k ní byla:

Dotaz: *Jaký obrázek skýtal pohled zejména v tu neděli?*

Odpověď : Světlo obrovské energie, velké části ley linií jsou znovu funkční.
Potěšitelné!

Dotaz : Je již srdce - Glastonbury, volné?

Odpověď : Srdce, Glastonbury - není ještě uvolněno.

Dotaz : Co můžeme v tomto případě dělat?

Odpověď : Společně s dalšími lidmi osvobodit srdce. Fyzická přítomnost na místě má největší účinek.

Opravdu, poutníci putovali a osobně přicházeli, aby procítili svoji přítomnost na Toru po tisíce let. Říká se, že Ježíš byl jedním z nich a od té doby mnozí jeho Božské kroky následovali.

Poutník může být charakterizován jako osoba, jejíž duše si přeje cestovat na svaté místo z důležitých duchovních důvodů. Tento počín duše toužící vydat se na cestu, která se nazývá poutí, jasně dokazuje, že se duše necítí být „doma“ a hledá svoje pravé duchovní útočiště.

Slovo pouť (v angl. pilgrimage – pozn. překl.) pochází z latiny a znamená ‚cizí. To je odvozeno od slova peregre – jít za hranice, samotné toto slovo vzniklo z ‚per‘-přes a ‚ager‘ –pole, tedy ‚přes pole‘ .

Ley je v podstatě část louky, v podstatě je to pole. Ley se může vyslovovat různými způsoby (lej, laj, lij, lí) a není náhoda, že velké množství míst má ve svém názvu tuto slabiku.

Takže by se pouť dala interpretovat jako cesta do ‚nové‘, anebo ‚cizí‘ krajiny, zejména pěšky, přetínající ley linie, podél mnoha rovných linií anebo již vyšlapaných stezek, vedoucích k určeným posvátným místům a k duchovnímu naplnění. A věřte mi, není náhoda, že ley linie jsou propojeny s pozemskou poutí každé duše.

Tor tyčící se nad Ostrovem Avalon – poutní místo po tisíce let

Představte si, jak musel být silný záměr, který bylo nutno v sobě na energetické úrovni vybudovat a projevit směrem ven, aby mohla být uskutečněna pouť ze světa k srdci Země. Jistě se vyskytly všechny možné druhy odrazujících, rozptylujících sil a protivenství, které měly cestě zaránit – ty osobní povahy mohly být např. rodina, pracovní povinnosti, zdraví, finance anebo jednoduše nedostatek duchovního uvědomění.

Moji pozornost upoutal jeden příklad z posledních několika týdnů. Účastnice z Holandska napsala zprávu o pokusu vykonat před několika dny pouť do Avalonu. Po cestě se jí a jejímu partnerovi stala vážná dopravní nehoda, měli ale velké štěstí, že z ní vyvázli jenom s menšími zraněními. O pár hodin později dostala zprávu, že její otec byl náhle převezen do nemocnice a že je ve vážném stavu. Vrátili se a bohužel, ještě než mohla aspoň jednou otce vidět, následující den zemřel; Nadace vyjadřuje jim všem svoji účast.

Uvedený příběh nám připomíná, že jeden z důvodů proč byli templáři vysláni do Svaté Země bylo, aby chránili průchod poutníkům cestujícím do země. Jak jsme uvedli, stezky vedly nejpravděpodobněji podél ley linií, které v té době protínaly nehostinnou krajinu. Přepadení a loupež byly časté a činily cestu poměrně nebezpečnou. Tak si uvědomte, jaká to musela být vnitřní víra, oddanost a vysoký stupeň odhodlání v každém poutníkovi, aby se vydal na cestu za takových odrazujících okolností. Někdo by z toho mohl také vyvodit, že templáři zde nebyli jenom proto, aby zaručili každému poutníkovi bezpečný příchod na místo určení, ale také aby udržovali při životě velkou akumulaci záměru a jeho další šíření po stezkách. Protože je to tato zásobárna virtuální nadčasové energie, která pomáhá napájet posvátná místa a prosvětlovat ley linie. Poutníci jsou ze své podstaty nositeli zámeru.

Nyní začínáme chápat, že samotná cesta je mnohem důležitější než pouhý příchod do destinace, protože se po ní šíří nashromážděná energie záměru a ona je tím přenášena a nachází odezvu v zemské mřížce, když se po stezce chodí. Příchod je pouze manifestací tohoto záměru a představuje malou část rozesílání energie celé cesty. Tak jako v našich individuálních životech, je cesta akumulací toho, co jsme přišli zažít. Bez zážitků se nemůžeme učit. Pokud bychom si nezvolili, že se budeme učit, nemohli bychom se postupně vyvíjet na vyšší stupeň bytí a moudrosti. V soutěživých sportovních disciplínách existuje rčení: „*Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se*“; toto přísloví vychází ze stejné životní filosofie.

Léčitelka a účastnice z Francie mne řekla o channelingu od andělské bytosti Kryona, který byl přijat, jak jinak, **2. února 2014** v Sarasotě na Floridě [5]. Intuitivně cítila, že Kryonovo poselství je v souladu s tím, co toho dne prováděla „leyliniová“ komunita. Šlo o jasné vysvětlení toho, co jsme prováděli se zemskou mřížkou a jak ten systém funguje. Zde jsou relevantní vyňatky z tohoto prohlášení:

*"Představuji spojení k Vyššímu Já, které je **stejným způsobem** přístupné **každé** lidské bytosti na planetě. Ale ‚stará duše‘ to dělala již tolikrát a tak mnoha způsoby, že jste se stali těmi, kdo mají nejlepší nástroje k tomu, abyste tuto novou energii zvládli, našli toto spojení a plně ho otevřeli. A když se otevře, bude tam celá nova sada nástrojů. Nejenom schopnosti, ale **nové způsoby života**. Nové koncepce, které najdou řešení - když ne přímo určitých problémů, ale přinejmenším způsob jakým o nich uvažujete. Pokud jste změnilí svůj přístup k minulosti, dovoluňte abych se vás zeptal: co myslíte že kolem vás to uvidí a také přepíše minulost? Tj. ty energie které nazýváte svoji rodinou, krystalická mřížka a **mřížka Gaii**. Na kroky starých duší reaguje celý esoterický systém. Myslíte, že se jedná o svépomoc? To je bláznivý nápad. Nepomáháte sobě, **pomáháte planetě!** **A co se stane když to děláte ve skupině? Je to účinnější!** Bylo by možné, že celý systém mřížek který je tam umístěn, viděl co jste udělali? A pokud ano, a vy víte, co je systém mřížek, tj. že jde o **pozitivní systém který zrcadlí váš záměr**...co myslíte že se zrovna stalo? Protože staré duše zrovna otevřely dveře! Možnost. Byla viděna. To, co jste zrovna udělali, v průběhu ani ne hodiny, změnil kvalitu toho, co si o vás Země myslí, kam že jste dorostli."*

Ta samá francouzská léčitelka také poskytla zpětnou vazbu o zkušenosti spojené s akcí 2. února. Její slova a obrazotvornost jsou obsaženy v Kryonově zprávě- **pozitivní systém který zrcadlí váš záměr**.

"Počasí bylo hezké a slunečné ale asi po hodině meditací a modliteb jsem překvapená viděla, že nebe nad opatstvím bylo velmi jasně průhledné a krásně tmavomodré, téměř indigové. Připojuji fotografii, i když fotka neukazuje intenzitu té barvy. Dostala jsem toho stejně, kolik jsem do toho vložila a možná dokonce víc. Nebe zůstalo takové asi 15 minut a potom přešlo zpět do světle modré, posléze ztmavlo. Bylo to silné. Pro mne to bylo úspěšné. "

Země reaguje na meditaci : azurově modré nebe ve Francii

Takže, i když se k Toru nedostali, již zmiňovaná holandská dvojice může najít útěchu v tom, že přívětivá mřížka viděla co udělali. Přijala jejich záměr a napodobila energii kterou vydali. Země změnila konečný výsledek k lepšímu. Vše musí začít s jednotlivými dušemi. Musí se jednat o přístup směrem ‚zdola nahoru‘, nikoliv ‚shora dolů‘. V jedné ze svých dřívějších knih napsaných na začátku jeho cesty položil David Icke otázku .“Kdo koho léčí?” Ve zkratce odpověděl takto:

"Vyléčte svět . Tři slovíčka s nedozírnými následky. Ve skutečnosti vypovídají pouze o jedné části příběhu. Vyléčte sebe, vyléčíte svět by bylo přesnější a **Vyléčte sebe,vyléčte svět a nechte svět vyléčit vás by bylo ještě přesnější. „**

Nesmí se nikdy zapomenout na to, že my **všichni jsme léčitelé** – jenom někteří jsou pokročilejší než jiní a tím vytvářejí srovnání pro naše schopnosti léčení.

Nikdy nebyl lepší čas zvažovat pouť k duchovnímu srdci Země. Oživit ducha jedné z nejhezčích alegorií anglické literatury - John Bunyan-ovu " *Poutníková cesta – z tohoto světa k tomu co má přijít*" (1678). Pokud to není možné, nezoufejte. Zaměřte vaše dobře myšlené úvahy jinak a nechte na Gaii, aby si toho všimla a odzrcadlila co děláte. Udělejte si výlet do fantazie tak často jak chcete tak, že si budete vizualizovat fotografii a krásně udělanou mapu Paldena Jenkinse, kterou vidíte níže. Dívejte se na hustotu linií, paprskovitě vycházejících z Toru, což naznačuje význam tohoto posvátného pahorku a nebeského vlivu. Palden řekl, že tato mapa z r. 1982 není poslední verzí. Po dalších kontrolách a práci v terénu zpřístupnil i verzi z r. 2005. Jasně se ukazuje, co může jednotlivec dosáhnout při mapování posvátných míst, když použije sotva co jiného než běžnou mapu a oddanost věci. Velmi doporučuji návštěvu jeho stránek [7].

Nakonec bych chtěl ocenit a poděkovat všem těm, kdo nám poskytli zpětnou vazbu o jejich zkušenostech z akce 2. února. I když není vždy možné odpovědět každému, je pro nás životně důležité dostávat vaše komentáře a záznamy, abychom mohli zlepšovat naše pochopení v průběhu naší cesty.

Do příští aktualizace,
Mark

Reference

- [1] *Climate Change ... the Alternative View* – Peter Taylor (www.ethos-uk.com), The Alternative View – Challenging Perceptions, Totnes (2008)
- [2] *Big Sunspots Face Earth : Feb 2-3 2014* :
link <http://www.youtube.com/watch?v=iY2-ITIGMwU>
- [3] *'Galactic' Hoax Startles Viewers* : The Daily Collegian (2 Dec 1977)

[4] "*Could Met Office have been more wrong? Just before floods, secret report told councils: Winter will be 'drier than normal' - especially in West Country!*"; Daily Mail (21 Feb 2014) : link

<http://www.dailymail.co.uk/news/article-2564358/Could-Met-Office-wrong-Just-floods-secret-report-told-councils-Winter-drier-normal-especially-West-Country.html>

[5] : Kryon Channelled Message – Sarasota, Florida (2 Feb 2014)

link <http://audio.kryon.com/en/Sarasotaday2.mp3>

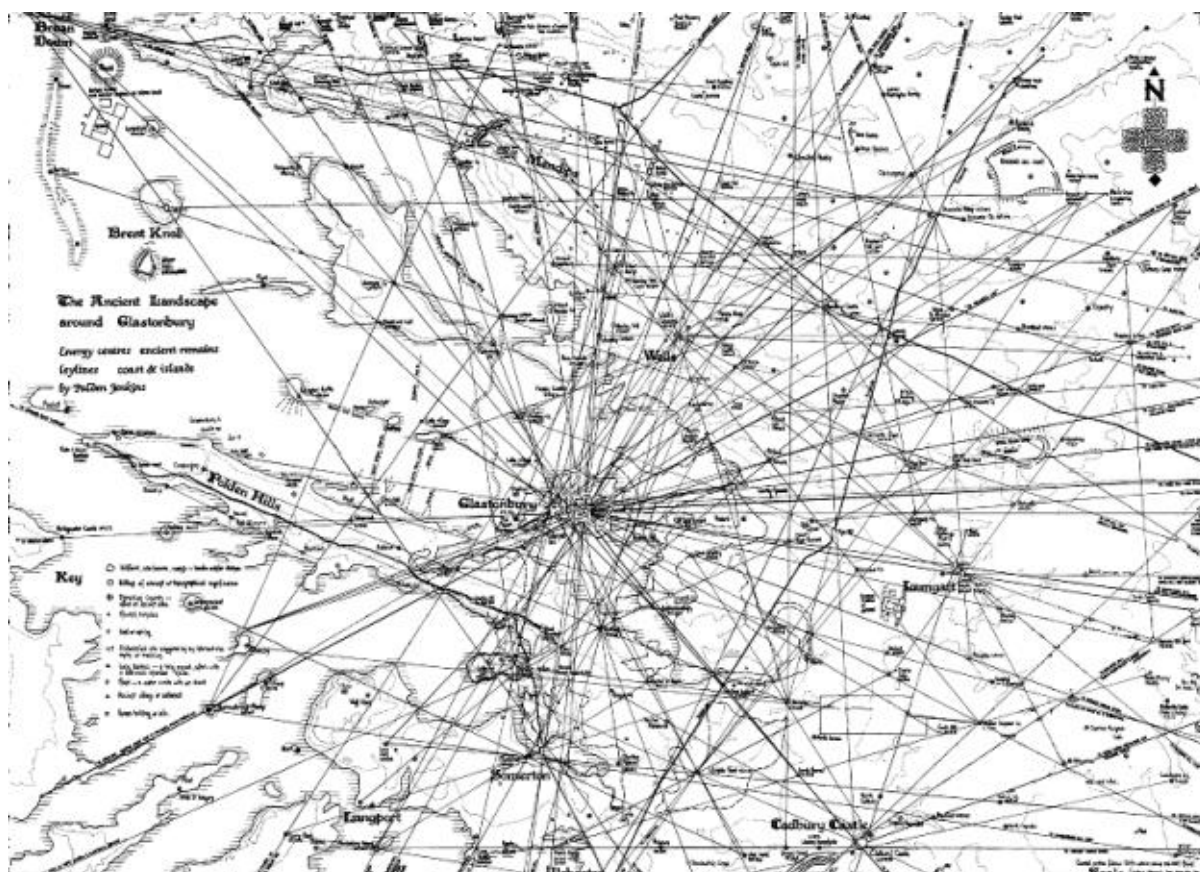
[6] *Heal the World : A Do-it-Yourself Guide to Human & Planetary Transformation* – David Icke (Gateway, 1993)

[7] *The Ancient Landscape around Glastonbury* – Palden Jenkins : link www.palden.co.uk/leymap

Virtuální pouť : Vizualizace duchovního srdce Země

Poutníci na cestě k Toru

Linie ve starobylé krajině Toru v Glastonbury

Mapa ley linií je reprodukována s laskavým dovolením autora, Paldena Jenkinse (1982)[7].